

Zda bylo by se zákonem ve shodě, kdyby volební výbor, aby učinil zadost předpisu § 7, odst. 2 zák., přikázal zatím volebním skupinám o jeden mandát méně a v příčině zbývajícího mandátu provést dal dočatečnou volbu příslušníka ze skupiny menšiny, či zda mělo by již ve volební vyhlášce učiněno býti opatření, aby zajištěno bylo zvolení jednoho člena ze skupiny menšiny, nss nemá příčiny té doby zkoumati, ježto jest povolán jen přezkoumávati zákonnost rozhodnutí úřadem skutečně vydaného.

Poněvadž rozhodnutí to prohlásivši za zvolené osoby, jež ve skutečnosti vůbec zvoleny nebyly, odporuje zák., bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3153.

Z á v o d n í v ý b o r y: I. * Kandidátní listina pro volbu závodního výboru dle zák. o záv. výborech z 12. srpna 1921 č. 330 Sb. není neplatná, obsahuje-li menší počet kandidátů, než činí počet členů a náhradníků, kteréž jest zvoliti. — II. Kandidátní listina není již proto a za všech okolností neplatná, že je slepena ze dvou listů.

(Nález ze dne 22. ledna 1924 č. 1113).

V ě c: Josef G. v Ú. a společníci proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Ústí nad Labem o volbu závodního výboru.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Dělník Vincenc W., zaměstnaný v závodě firmy Spojené barvírny, akc. spol. v Ústí n./L., podal rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v Ú. stížnost do způsobu provedení volby do záv. výboru a jejího výsledku, vytýkáje, že volební výbor neprávem zamítl kandidátní listinu volební skupiny »Freie Gewerkschaft deutschfreiheitlicher Arbeiter« a prohlásil následkem toho za zvolené kandidáty navržené volební skupinou Unie textilních dělníků v Liberci, jejíž kandidátní listina jediné volebním výborem byla připuštěna.

K stížnosti této prohlásila rozhodčí komise nálezem z 12. března 1923 volbu do záv. výboru provedenou dne 2. března 1923 za neplatnou.

Proti tomuto rozhodnutí podávají st-lé jako oprávnění voliči stížnost k nss-u, o níž soud uvažoval takto:

Stížnost brojí proti nař. rozhodnutí především námitkou, že kandidátní listina neobsahovala dvojnásob tolik kandidátů, kolik členů závodního výboru mělo se voliti, a že proto právem byla volebním výborem zamítnuta.

V tom směru dovozuje stížnost, že volební skupina nemůže stanovit menší počet kandidátů, ježto by se to přičilo ustanovení § 10, odst. 4 zák. o záv. výborech, dle něhož za každého člena zvolí se náhradník, který zastupuje člena, zašlo-li ho něco, a dále i předpisu § 12, odst. 4 prov. nař., dle něhož odpadá volba, byla-li pravoplatně připuštěna pouze jediná kandidátní listina, pokud návrh obsahuje potřebný počet voličů, které jest zvoliti.

Opačný názor rozhodčí komise nelze prý opřít o § 20, odst. 2 zák. o záv. výborech, jenž stanoví, že jest provést novou volbu záv. výboru, klesl-li počet členů záv. výboru spolu s náhradníky pod polovici, neboť ustanovení to vztahuje se jen na případ, že zmenšení počtu členů a náhradníků nastane dodatečně způsobem v zákoně uvedeným.

Z pravidla, že kandidátní listina musí obsahovati dvojnásob tolik kandidátů, kolik členů záv. výboru se má voliti, připouští stížnost jedinou výjimku, totiž tenkrát, když by skupina nemohla sehnati dostatečný počet mandátů, požaduje však i pro ten případ, aby na každého člena připadl jeden náhradník, kterémužto požadavku prý kandidátní listina nevyhovovala, ježto obsahovala lichý počet kandidátů.

Nss nemohl souhlasiti s výkladem, jaký dává stížnost zmíněným předpisům zákona a volebního řádu.

Ani v zákoně o záv. výborech ani v prov. nař. není předpisu, dle něhož by určitá skupina zaměstnanců mohla býti nucena k tomu, by pro volbu do záv. výboru podala vlastní kandidátní listinu. Volební řád v § 9, odst. 1 výslovně ponechává volebním skupinám na vůli, chtějí-li navrhnouti své vlastní kandidáty či nikoliv, a záleží tedy jediné na nich, zda a v jaké míře tohoto svého práva užití chtějí, zejména zda chtějí navrhnouti tolik mandátů, co členů a náhradníků má se voliti, či počet menší.

Z ustanovení § 10, odst. 4, jehož se stížnost dovolává a dle kterého za každého člena zvolen má býti náhradník, neplyne ani povinnost volebních skupin účastniti se voleb vlastními kandidátními listinami, ani jejich povinnost navrhnouti určitý počet kandidátů.

Povinnost tu nelze odvoditi také ze znění odstavce 3. § 9 prov. nař., neboť stanoví-li tento předpis, že kandidátní listina může obsahovati dvojnásobný počet kandidátů, jež je voliti jako členy, neplyne z toho, že listina ona také tento počet obsahovati musí.

Neprávem dovolává se stížnost pro svůj názor také odst. 4. § 12 prov. nař., který nasvědčuje spíše názoru opačnému, neboť ustanovuje-li se zde, že odpadá volba, když jediná kandidátní listina, jež byla volebním výborem za platnou uznána, obsahuje potřebný počet členů a náhradníků, jež jest zvoliti, jest zřejmo, že nař. počítá i s možností, že za platnou může býti uznána i listina taková, jež tohoto počtu neobsahuje. Že tomu skutečně tak jest, plyne ostatně z odst. 2 § 12 prov. nař., které stanoví, že jen takové kandidátní listiny jsou neplatné, které neobsahují žádného volitelného kandidáta.

Není-li však předpisu, který by volební skupinu nutil, aby navrhla určitý počet kandidátů, pak nemůže také býti závadou, navrhne-li tato počet lichý a nikoli počet sudý.

Otázka, co má nastati, když volební skupině připadl větší počet mandátů než má kandidátů, té doby na sporu není, a netřeba ji tudíž řešiti.

Dále vytýká stížnost, že úřad neměl zření k okolnosti, že kandidátní listina byla slepena ze dvou kusů papíru, což prý přímo vylučuje platnost této listiny, a že nesprávný jest předpoklad úřadu, jako by volební výbor v dalších svých schůzích na opravě oné vady netrval.

Ani tato námitka není důvodná. Zákon nestanoví, že by kandidátní listiny slepené ze dvou kusů papíru byly vůbec neplatné. Okolnost tato

mohla by sice vzbuditi u úřadu pochybnost o pravosti kandidátní listiny a vésti k dalšímu šetření o její pravosti, v daném případě však komise potřeby takového šetření neshledala, ježto skutečnost, že podpisy dvou voličů na kandidátní listině přesahovaly s jedné části papíru na přelepenou část druhou, zbavila ji pochybnosti o pravosti listiny. Úsudek komise v tom směru, o sobě zajisté přípustný, jest součástí skutkové podstaty, na niž úřad založil své rozhodnutí, a kterou i nss dle § 6, odst. 1 zák. o ss jest vázán, když není zde vad, o nichž mluví druhý odst. tohoto ustanovení. Že by takové vady zde byly, ani stížnost ne-
tvrdí, ani soud jich neshledal.

Nebylo-li však slepení kandidátní listiny ze dvou kusů papíru v tomto případě vůbec žádnou závadou, pak netřeba již zkoumati, zda úřad právem či neprávem zamítl dotčenou výtku v řízení správním také z toho důvodu, že volební výbor v dalších svých schůzích na opravě kandidátní listiny v tom směru netrval.

Konečně namítá stížnost, že nař. rozhodnutí jest vadné proto, že úřad neprovedl svědeckých důkazů, jež navrhl předseda volebního výboru Josef G., ježto prý teprve tehdy bylo by lze utvořiti si spolehlivý úsudek o sezeních volebního výboru a důvodech zamítnutí kandidátní listiny.

Soud nemohl na tuto námitku vejíti, neboť stížnost neuvádí, v čem úsudek úřadu o obsahu usnesení volebního výboru a důvodech zamítnutí kandidátní listiny jest nesprávný, a které správné usnesení a správný důvod zamítnutí byli by oni svědci dosvědčili. Následkem toho nemá soud možnosti posouditi, zda výsledkem svědků měly na jisto býti postaveny skutečnosti pro rozhodnutí významné, a zda tudíž zmíněné opomenutí úřadu tvoří vadu podstatnou. Nemá tudíž námitka tato potřebné určitosti (§ 18 zák. o ss), aby mohla býti předmětem kognice tohoto soudu.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3154.

Dávka z nezastavěných pozemků: * Materiálním podkladem pro zavedení obecní dávky z nezastavěných pozemků jest zák. ze 6. února 1920 č. 117 Sb., nikoliv zákon z 9. dubna 1920 Sb., který v § 2 obsahuje pouze kompetenční předpis.

(Nález ze dne 23. ledna 1924 č. 785).

Věc: Antonín Š. v Bráníku a spol. (adv. Dr. Václav Dvořák z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z nezastavěných pozemků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — —

V administrativním řízení domáhali se st-~~le~~ toho, aby bylo prohlášeno právně neúčinným vyzvání, kterého se jim dostalo vyhláškou obce bránické z 10. října 1921 k zaplacení dávky z nezastavěných pozemků — zatím dle vlastních přiznání — do 8 dnů pod exekuci tvrdí-